

Beeld/spraak

Michel KRAKOWSKI (*Imageglobe*)/Nicole LEHOUCQ

KIEWIT | Medeleven en steun betuigen, eigen ervaringen op de festivalweide of doorstane onrust op het thuisfront van je afschrijven, wenen, rouwen, bidden, troosten en getroost worden – het kon allemaal die zondag in de Sint-Lambertus in Kiewit. In een gebedsdienst werden de slachtoffers herdacht van het noodweer dat het muziekfestival Pukkelpop teisterde. Een van leven bruisende weide werd een verlaten modderpoel. Een openstaande kerkdeur aan de overkant nodigt uit tot rust en bezinning, na zoveel emoties en natuurgeweld.

Davantage

ZieZoZorgen

Lieve SWINNEN

” Tijdens de viering van vijftig jaar Buitengewoon Secundair Onderwijs Sint-Elisabeth Wijchmaal (Noord-Limburg), afgelopen voorjaar, werd een aangrijpend interview met de eerste zuster-directrice vertoond. Hoe veel werk werd in die halve eeuw verzet! De zuster vertelde hoe ze het moesten zien te rooien met beperkte middelen, terwijl de kennis over handicaps en ontwikkeling van kinderen en jongeren nog zeer pril was. „En toch deden we voort.” De zuster wenste dat ook vandaag iedereen die betrokken is bij deze kinderen zich zou laten leiden door een zelfde drijfveer: *davantage* (verder, meer).

Misschien kan dit het motto worden voor het nieuwe werkjaar. Blijven zoeken, blijven proberen en niet opgeven. Als ouder, leerkracht en hulpverlener zullen we ongetwijfeld op obstakels stuiten. Een kind dat niet wil slapen. Een jongere die experimenteert en vervaarlijk de grenzen aftast. De leerling die nooit in orde is. De leerling die stevast onrust brengt. Het patiëntje dat je voor raadsels plaatst. De jongere die consulteren volstrekt onnodig vindt. De ouders die hun frustraties op jou uitwerken.

De afgelopen jaren mocht ik echter ook ervaren dat het *altijd* de moeite loont om voort te doen. Ik denk aan Jeroen die zijn draai op school – buitengewoon onderwijs met veel ondersteuning – toch niet leek te vinden. Na

Pasen – het schooljaar is dan voor driekwart om – lukte het hem en zag iedereen zijn mogelijkheden. Of Anne die de overgang naar het hoger onderwijs niet verteerd kreeg en die lange tijd vermijdingsgedrag stelde: als je niets doet, doe je ook niets verkeerd. Dat je je intussen niet verder ontwikkelt, ontging haar lange tijd. Ook Anne ontdekte haar sterke kanten en kan nu voort.

Ik ging op zoek naar wat kan helpen om er voor te blijven gaan. In deze column richt ik me vooral tot de mensen van het onderwijs, maar de tips zijn ook in andere ‘leersituaties’ nuttig.

Voel u verantwoordelijk en handel daarnaar. Een van de belangrijkste pijlers daarvan is initiatief nemen. Wacht niet tot een probleem u wordt gemeld, maar denk en doe zelf. Een jongere doet niet makkelijk de stap naar hulp. De boodschap „Je mag altijd langskomen”, werkt niet.

Schrap het woord ‘lui’ uit uw woordenboek. Wanneer een leerling niet functioneert, dan wijst dat op een probleem. Besef dat het kind of de jongere liever heeft dat u denkt dat hij of zij lui is, dan dat hij of zij iets niet kan. Stap niet mee in die denkwijze.

Blijf proberen. Het is niet omdat u de verklaring (en de oplossing) voor probleemgedrag niet weet, dat die er niet is. Ons leven zou er heel anders uitzien wanneer weten-

schappers niet de gewoonte hadden te blijven vechten voor hun ideeën, te zoeken naar kennis en betekenis.

Werk samen. Doe een beroep op de vaardigheden van anderen. Niemand kan alles. Zie buitenstaanders niet als pottenkijkers, maar wees blij om hun inbreng. Onze kinderen groeien op in een maatschappij waarin je onmogelijk alle kennis kunt hebben. Het leren raadplegen van bronnen, het kritisch omgaan met informatie en die delen, zijn belangrijke vaardigheden voor de toekomst.

Denk en reageer positief. Een van de belangrijkste principes in de opvoeding is aanmoedigen wat goed gaat en zo weinig mogelijk aandacht besteden aan negatief gedrag. Geef complimenten, plaats de rustige leerling in de kijker, laat horen dat u graag voor de klas staat, toon belangstelling en zoek bij iedere leerling de sterkste kant.

Gebruik humor. Kinderen grootbrengen is een ernstige zaak, maar dat wil niet zeggen dat alles altijd bloedernstig moet worden aangepakt. Samen lachen doet deugd. Relatieveer ook uzelf. Door eens vanaf een afstand te kijken, ontdekt u dat uw eigen gedrag soms potsierlijk is.

Het grote voordeel na de zomervakantie is dat de batterijen weer zijn opgeladen. Iedereen kan er opnieuw tegenaan, sterker nog, iedereen heeft er wellicht weer *going in*. Daarom: *davantage!*”